

til at blive løst, nemlig at i måske op mod halvdelen af timerne, i hvert fald i 30-40 pct. af de timer, vores børn får i folkeskolen, står de over for en lærer, som ikke har haft det fag, pågældende underviser i, som linjefag eller har haft noget årskursus?

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg kan berolige hr. Christian H. Hansen med – han er vist desværre ikke til stede, nå jo – at Venstres linje i Folketinget og Venstres linje i Herning Kommune er fuldstændig den samme. Det drejer sig om at sikre kvaliteten. Men hvis det er sådan, at man i Herning Kommune siger, at hvis vi skal give den bedste folkeskole til børnene, så betyder det, at de skal køre 10 km i stedet for at køre 5 km, og det så er det, man vælger, bakker jeg det fuldstændig op.

Med hensyn til den svenske model vil jeg sige til hr. Frank Dahlggaard: Det er sådan, at der faktisk er kommuner, som allerede i dag praktiserer den svenske model, som har fokus på, at der er visse lærere, der er bedre til at undervise mindre elever, og at der er visse lærere, der er bedre til at undervise større elever. Derfor er man faktisk godt på vej.

Det, som vi fra Venstres side opfordrer til, er, at man lærer af hinanden, at kommunerne bliver bedre til at lytte til hinanden.

Og med hensyn til at have en underviser, der ikke har linjefag: En af pointerne med den nye læreruddannelse, som vi har bakket op, er præcis, at der har man fire linjefag, og det er meningen, at man skal ud at undervise i sine linjefag. Det er ikke meningen, at man skal ud at undervise i noget andet.

Formanden:

Hr. Brian Mikkelsen som ordfører.

Brian Mikkelsen (KF):

At Danmark nu er det land, der ifølge OECD bruger flest penge pr. grundskoleelev, er jo i sig selv ikke et problem, hvis bare kvaliteten er i top, men det er den ikke. Derfor kan jeg godt føle mig lidt som drengen i »Kejserens nye klæder« i dag. Vi dunker hinanden lidt på ryggen og siger: Ih, hvor går det godt, ser på hinandens undersøgelser, kigger på forløbet af F2000 osv., men realiteten er, at det ikke går så godt, når vi kigger på kvaliteten, og når vi ser på, hvilken udvikling vi har i Danmark i forhold til andre lande.

Det er rigtigt, at vi har iværksat forsøg i Danmark og et forløb, som gør, at vi får nogle hele mennesker ud af børnene på en skole. Det er også rigtigt, at der foregår nogle forløb, som betyder, at vi udvikler vores danske skole, men vores danske skole udvikler sig ikke så hurtigt som i andre lande. Jeg vil godt tage et eksempel:

Jeg er meget, meget uenig i de konklusioner, som undervisningsministeren kommer med efter den seneste OECD-undersøgelse. Det er om den undersøgelse, ministeren en sen eftermiddag bombastisk stillede sig frem og sagde: Se, vores projekt er lykkedes. Vores børn læser bedre. Det er blevet bedre med skolen. Men hvis man havde sat sig ind i tallene, læst undersøgelsen og haft mere tid til det end den eftermiddag, hvor man skulle kommentere den efter lige at have fået den i hånden, så kan man godt se, at børnene i 3. klasse nogle steder læser lidt bedre end i 1991, nogle steder, men man kan også se, at i 8. klasse, før eleverne skal sluses ud til ungdomsuddannelserne, er de derimod blevet væsentlig dårligere læsere i forhold til 1991.

Konklusionen er altså, at de børn, som har gået 8 år i skole, er både blevet langsommere og mere usikre læsere, og Danmark sakker altså bagud i flokken både af de øvrige nordiske lande og også i forhold til andre europæiske lande. Det er jo særdeles kritisk, for efter at man har gået i skole, skulle man jo gerne kunne læse fornuftigt, sikkert, hurtigt.

Den anden konklusion, som man beklageligvis er gået fuldstændig hen over i hele denne her debat, er, at både for 3. klasserne og 8. klasserne, også jf. mange andre erfaringer, viser den undersøgelse, vi taler om her, at der er meget, meget stor variation i læsefærdigheden skolerne imellem. I f.eks. – og det er kun et eksempel – over halvdelen af de undersøgte skoler har eleverne i 3. klasse en læsehastighed på niveau med eller lavere end den, eleverne havde i Venezuela i 1991. Det er altså kendsgerningen i vores skole i dag.

Det er derfor langt fra alle elever fra alle skoler, der læser mere sikkert, end gennemsnittet af elever gjorde det i 1991, og det er uacceptabelt, at valget af skole skal afgøre, hvor dygtig en læser eleven bliver. Det er altså upåagtet, og man har lov til at sige som drengen i »Kejserens nye klæder«.

Vi har en masse gode lærere, en masse gode intentioner, men vi har ikke formået at få vores skole til at udvikle sig på niveau med andre lande. Det betyder, at decentraliseringen af den